

Živeti srečno

Vidim, čutim, slišim šumenje

in dih in žarenje
in milo drhtenje
nevidne postave,
stvarnice življenja.

Sem ne več otrok
zdaj gledam z višine,
še vidim žarenje,
še slišim šumenje
a ne kot včasih,
saj ni več kot prej.

Ponoči mi sveti soj cestnih luči,
v tišini me zmoti človeškost ljudi
nemočno posedam,
saj nimam več kam
v nebo se zagledam
slepo trepetam.

Ni zvezde na nebu
ne ptice v drevju
in reka je strugo svojo osušila.
Mogočni slapovi, jezera, gozdovi
za sabo pustili puščavo so večno.

In jaz živim od tedaj naj srečno?

Anika Tratnik 1.b;

mentor: Mateja Ceket Odar, Srednja šola Venon Pilon

Ajdovščina, 2023